Απόφαση 253 /2019

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής 483/65/2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το Δικαστή Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίσθηκε με την από 02-10-2018 πράξη της διευθύνουσας το Πρωτοδικείο Προέδρου Πρωτοδικών και από τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, την 17η Ιανουαρίου 2019, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ - ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ» (ΑΦΜ 997495285) που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής, προκατέθεσε νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της, (Α.Μ.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το beach bar με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στον επί της οδού ο οποίος δεν παραστάθηκε κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής, προκατέθεσε νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του (Α.Μ.Δ.Σ. 2) στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το beach bar με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στη ο οποίος δεν παραστάθηκε κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής, προκατέθεσε νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του (Α.Μ.Δ.Σ. 3) του

στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το beach bar με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην του η οποία δεν παραστάθηκε κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής, προκατέθεσε νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της (Α.Μ.Δ.Σ.), 4) στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το beach bar με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην ο οποίος δεν παραστάθηκε κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής, ούτε και προκατέθεσε προτάσεις, 5) στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφέ μπαρ με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην επί της οδού ο οποίος δεν παραστάθηκε κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής, ούτε και προκατέθεσε προτάσεις και 6) της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία που εκπροσωπείται νόμιμα, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το beach bar με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην η οποία δεν παραστάθηκε κατά την προφορική συζήτηση της αγωγής, ούτε και προκατέθεσε προτάσεις.

Κατά τη συζήτηση της αγωγής, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 294, 295 και 297 ΚΠολΔ προκύπτει ότι ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς συναίνεση του εναγόμενου πριν αυτός προχωρήσει στην συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης και στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 πριν από την κατάθεση προτάσεων από τον εναγόμενο. Η παραίτηση που γίνεται αργότερα είναι απαράδεκτη, εφόσον ο εναγόμενος προβάλλει αντίρρηση και πιθανολογεί ότι έχει έννομο συμφέρον η δίκη να περατωθεί με έκδοση οριστικής απόφασης. Η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής έχει ως αποτέλεσμα ότι η αγωγή θεωρείται πως δεν ασκήθηκε, ενώ η κατά τα ως άνω παραίτηση γίνεται ή με δήλωση, που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή με

δικόγραφο, που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτουμένου ή με δήλωση στις προτάσεις. Στην προκείμενη περίπτωση η ενάγουσα με δήλωση στις προτάσεις της, που προκατέθεσε στις 03-09-2018, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αγωγής ως προς του δεύτερο και τέταρτο από τους εναγόμενους και επομένως πρέπει να θεωρηθεί ότι η αγωγή δεν ασκήθηκε ως προς αυτούς. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι ο δεύτερος εναγόμενος προκατέθεσε προτάσεις ήδη από τις 24-08-2018, ήτοι πριν την κατάθεση προτάσεων από την ενάγουσα, που όπως αναφέρθηκε έλαβε χώρα στις 03-09-2018, ωστόσο η παραίτηση αυτή είναι παραδεκτή διότι ο δεύτερος εναγόμενος δεν προέβαλλε αντίρρηση ούτε και πιθανολογείται ότι αυτός έχει έννομο συμφέρον η δίκη να περατωθεί με έκδοση οριστικής απόφασης.

Όπως προκύπτει από τις με αριθμό 9355Β'/24-05-2018 και 8950Β'/25-04-2018 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της Περιφέρειας του Εφετείου με έδρα το Πρωτοδικείο τις οποίες επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, με μνεία ότι σύμφωνα με το άρθρο 237 παρ. 1, 2 ΚΠολΔ μέσα σε 100 ημέρες από την κατάθεση της αγωγής οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές, ότι μέσα στην ίδια προθεσμία κατατίθενται το αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής, καθώς και τα πληρεξούσια έγγραφα προς τους δικηγόρους, καθώς και ότι η παραπάνω προθεσμία παρατείνεται κατά τριάντα (30) ημέρες για όλους τους διαδίκους αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομόδικούς του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, με την επισήμανση ότι εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στους πέμπτο και έκτη από τους εναγόμενους (122 παρ. 1, 123, 124, 126 παρ. 1 α' – β' ΚΠολΔ). Οι τελευταίοι, όμως, δεν εμφανίσθηκαν στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου, ούτε και προκατέθεσαν προτάσεις. Ως εκ τούτου, πρέπει να δικαστούν ερήμην (άρθρο 271 παρ. 1, 2 ΚΠολΔ).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του ν. 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα»

νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Η προστασία αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1, κατά την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοια δε θεωρείται, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ιδίου νόμου, κάθε χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή, που καθιερώνεται με την ανωτέρω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός μεν των μουσικών- ερμηνευτών- εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερομένων σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 49 ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και

διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 54 έως 58 του ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι ειδικότερα να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές, που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, βάσει των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ιδίου νόμου, γίνεται καταρχάς σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 παρ. 1-2 του ιδίου νόμου (2121/1993), αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν, που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαίνεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών - εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. δ` ν. 2121/1993, η οποία παρέχει στο δικαστήριο, που καθορίζει την εύλογη αμοιβή, και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και

των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το ν. 2121/1993 επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει, στα πλαίσια της διάταξης του άρθρου 728 παρ. 1ζ ΚΠολΔ, την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α του ιδίου ως άνω νόμου τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί καταρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπομένων από τον ανωτέρω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύσαν δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής με συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων. Από την ανωτέρω όμως διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σε αυτή φράση «όλων των έργων», για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί για το ορισμένο της σχετικής αίτησης ή αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων, που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβαστεί οι σχετικές εξουσίες καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επιμέρους στοιχείων και λεπτομερειών, των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι αιτούντες ή ενάγοντες ημεδαποί /

οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς, αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο πνεύμα της ολότητας των διατάξεων του ν. 2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στη δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων και της είσπραξης των προβλεπομένων από το νόμο αυτό αμοιβών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η ενιαία εύλογη αμοιβή και αποδυναμώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τον επιδιωκόμενο από την προαναφερθείσα διάταξη στόχο. Κατά συνέπεια πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί μόνο αποδεικτικά αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά αυτών και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτουμένης ούτε της διευκρίνισης της επιμέρους σχέσης, που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού σύμφωνα με τη διάταξη του εδαφίου β` του προαναφερθέντος άρθρου, οι αιτούντες ή ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση, που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς). Υπέρ της άποψης αυτής συνηγορούν άλλωστε και τα ακόλουθα: 1) Το γεγονός ότι η διαχείριση και η προστασία του συγγενικού δικαιώματος, του αφορώντος στη διεκδίκηση και την είσπραξη της προβλεπομένης από τη διάταξη του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 εύλογης αμοιβής, ανατίθεται υποχρεωτικά από το νόμο αυτό σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και δε μπορεί να ασκηθεί ατομικά από τους δικαιούχους του εν λόγω δικαιώματος, 2) Το γεγονός ότι το ύψος της εύλογης αμοιβής αλλά και η υποχρέωση καταβολής της από τους χρήστες σε καμία περίπτωση δε συναρτάται προς τον αριθμό και την ταυτότητα των μελών των

οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, 3) Το ότι στην αμέσως επόμενη παρ. 3 του ιδίου ως άνω άρθρου 55, ο ν. 2121/1993 αρκείται, για την πληρότητα και το παραδεκτό του δικογράφου της σχετικής αίτησης ή αγωγής των εν λόγω οργανισμών, στη δειγματοληπτική αναφορά των έργων, που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους εκάστοτε εναγομένους ή καθ' ων η αίτηση χρήστες και δεν απαιτεί την πλήρη και εξαντλητική απαρίθμηση των έργων αυτών και πολύ περισσότερο την ονομαστική αναφορά των παραγωγών των υλικών φορέων, στους οποίους αυτά έχουν εγγραφεί, 4) Το ότι το εισαγόμενο κατά τα ανωτέρω τεκμήριο είναι, όπως προεκτέθηκε, μαχητό και ο χρήστης, στα πλαίσια της νόμιμης άμυνάς του, μπορεί να το ανατρέψει, αφού από τον προαναφερθέντα νόμο προβλέπεται: α) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να διαπραγματεύεται με τους χρήστες και να προβάλει τις σχετικές με τις αμοιβές των μελών του αξιώσεις του, σε περίπτωση δε διαφωνίας τους να προσφεύγει στο Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής ή στο καθ` ύλην αρμόδιο Δικαστήριο, για τον κατά την τακτική διαδικασία οριστικό καθορισμό της αμοιβής αυτής (άρθρο 49 παρ. 1 εδ. γ, δ και ε ν. 2121/1993) με επακόλουθο οι χρήστες να έχουν τη δυνατότητα και την απαιτούμενη άνεση χρόνου, να πληροφορηθούν οτιδήποτε σχετίζεται με τα μέλη ή τα έργα των μελών του οργανισμού ή με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς και τα μέλη τους, που αυτός αντιπροσωπεύει στην ημεδαπή ή ακόμη και με τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας και εν γένει να διαπιστώσουν αν το ως άνω τεκμήριο ανταποκρίνεται ή μη στην αλήθεια, β) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, σε περίπτωση που αμφισβητηθεί από δικαιούχο ότι ορισμένο έργο, στη σύμβαση που καταρτίσθηκε με το χρήστη, ανήκε στην αρμοδιότητα του, να συντρέξει με κάθε τρόπο τον αντισυμβαλλόμενο του χρήση (άρθρο 55 παρ. 4 ν. 2121/1993), παρέχοντάς του, μεταξύ άλλων πληροφορίες ή οτιδήποτε άλλο, σχετικό με τα μέλη του και τα έργα αυτών, καθώς και να παρέμβει στη σχετική δίκη, γ) αν ο ανωτέρω οργανισμός δηλώνει ψευδώς ότι έχει την εξουσία να διαχειρίζεται ορισμένα έργα ή να αντιπροσωπεύει ορισμένους καλλιτέχνες ή

παραγωγούς, εκτός από τις ποινικές ευθύνες, οφείλει να αποζημιώσει τον αντισυμβαλλόμενό του χρήστη (άρθρο 55 παρ. 4 εδ. β του ν. 2121/1993) και 5) Το γεγονός ότι η τακτική αγωγή του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. ε του ιδίου νόμου προσομοιάζει, ως προς τη νομιμοποίηση, με τις συλλογικές αγωγές (όπως με την αγωγή του άρθρου 10 παρ. 1, 8 και 9 του ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών και του άρθρου 10 παρ. 1 ν. 146/1914 «περί αθεμίτου ανταγωνισμού» ή ακόμη και με εκείνη του άρθρου 669 ΚΠολΔ), τις οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν όχι πλέον μεμονωμένα άτομα αλλά συλλογικοί φορείς, όπως διάφορα σωματεία ή άλλες ενώσεις προσώπων, που έχουν συσταθεί και αποβλέπουν στην προστασία συγκεκριμένων συλλογικών συμφερόντων, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά όλων των μελών του εκάστοτε ενάγοντος συλλογικού φορέα για το ορισμένο και το παραδεκτό της αγωγής αυτού. Άλλωστε, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα, που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Πλέον αυτού, όμως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν στη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν. 2054/1992 (ΦΕΚ Α` 104/30.6.1992) και αποτελεί πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών

δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», δηλαδή τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμη και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο στην προαναφερθείσα διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως αυτό εντός το αργότερο 30 ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη με την ανωτέρω διεθνή σύμβαση (άρθρο 5 παρ. 2 ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία, που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμη και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α, αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα, που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της προθεσμίας των 30 ημερών δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (βλ. ΕφΘεσ 1299/2011 αδημ., ΕφΘεσ 2187/2008, ΜΠρΛαμ 78/2015, ΜονΠρΘεσ 11989/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, με την παράγραφο 6 του άρθρου 49 ν. 2121/1993, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 46 παρ. 1 ν. 3905/2010 (ΦΕΚ Α΄ 219/23-12-2010), προβλέπεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του ιδίου άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται για

συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες.

Με την κρινόμενη αγωγή η ενάγουσα εκθέτει ότι αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 49 παρ. 6 του νόμου 2121/1993, ότι μέλη της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής, β) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» με το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής και γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», με το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής, τους οποίους έχουν συστήσει οι έλληνες παραγωγοί, ερμηνευτές και μουσικοί με τις προβλεπόμενες από το ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μία από τις οποίες είναι η, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ιδίου νόμου, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων η οποία αρμοδιότητα αναστέλλεται κατά τη διάρκεια λειτουργίας της ενάγουσας, σύμφωνα με το άρθρο 49 παρ. 6 του ίδιου νόμου, αφού αυτή καθίσταται αποκλειστικά αρμόδια διαχείρισης και είσπραξης του δικαιώματος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 παρ.1 Ν.2121/1993. Ότι τα ως άνω μέλη της έχουν συνάψει με αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι αναφερόμενοι στο δικόγραφο της αίτησης, συμβάσεις αμοιβαιότητας δύνάμει των οποίων νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι αλλοδαποί δικαιούχοι, (μουσικοί, τραγουδιστές, ερμηνευτές, παραγωγοί), για τη χρήση του ρεπερτορίου στην Ελλάδα. Ότι για τους παραπάνω λόγους συντάχθηκε

από τα μέλη της, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ 3 του νόμου 2121/1993, το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του στις τρεις (3) αναφερόμενες εφημερίδες, το οποίο δημοσίευσε εκ νέου η ίδια στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες και κλήθηκαν οι χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου με ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο, μεταξύ οποίων και οι εναγόμενοι, οι οποίοι διατηρούν καταστήματα beach - bar, σε περιοχές του Ν. Πιερίας, σε υπογραφή συμφωνίας και καταβολής της εύλογης αποζημίωσης. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητεί: α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησαν οι εναγόμενοι, που εκμεταλλεύονται καταστήματα, στα οποία η μουσική είναι απαραίτητη και συγκεκριμένα: 1) για τον πρώτο εναγόμενο στο ποσό των 1.650 ευρώ ανά έτος, για τα έτη 2010 έως 2017, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, ήτοι ότι οφείλει στην ενάγουσα το ποσό των 13.200 ευρώ, 2) για την τρίτη εναγόμενη στο ποσό των 1.650 ευρώ ανά έτος, για τα έτη 2015 έως 2017, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., ήτοι ότι οφείλει στην ενάγουσα το ποσό των 4.950 ευρώ 3) για τον πέμπτο εναγόμενο στο ποσό των 1.050 ευρώ ανά έτος, για τα έτη 2014 έως 2017, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., ήτοι ότι οφείλει στην ενάγουσα το ποσό των 4.200 ευρώ και 4) για την έκτη εναγόμενη στο ποσό των 1.650 ευρώ ανά έτος, για τα έτη 2013 έως 2017, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., ήτοι ότι οφείλει στην ενάγουσα το ποσό των 8.250 ευρώ, άπαντες δε οι εναγόμενοι, με το νόμιμο τόκο από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους από αυτό που αφορά η εύλογη αμοιβή, άλλως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση, β) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω έτη, προκειμένου να προβεί η ενάγουσα στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, γ) να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και τέλος καταδικασθούν οι εναγόμενοι στην πληρωμή της δικαστική της δαπάνης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο 2121/1993.

Η άνω αγωγή αρμόδια εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, που είναι καθ΄ ύλη και κατά τόπο αρμόδιο, κατά την προκειμένη τακτική διαδικασία (237 ΚΠολΔ). Είναι δε ορισμένη, καθώς

περιέχει όλα τα απαιτούμενα, για την αιτούμενη εύλογη αμοιβή, στοιχεία κατά τα αναφερόμενα στην ανωτέρω νομική σκέψη. Περαιτέρω η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις αναφερόμενες στην ανωτέρω νομική σκέψη διατάξεις, καθώς και σε αυτές των άρθρων 176, 450 επ. 907, 908 ΚΠολΔ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος για την καταβολή τόκων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της αγωγής, καθώς δεν γίνεται από την ενάγουσα επίκληση όχλησης των εναγόμενων για την καταβολή των αιτούμενων ποσών, ενώ αναφορικά με το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και εκδόσεως της σχετικής προς αυτό απόδειξης από την ενάγουσα (ΑΠ 80/1999 αδημ, ΕφΑθ 8884/2003 ΕλλΔνη 45,1102). Επομένως, η ένδικη αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, για να κριθεί αν είναι βάσιμη και από ουσιαστική άποψη δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το τέλος δικαστικού ενσήμου, που αναλογεί στο αντικείμενό της, με τις υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το με αριθμό 231014530958 1029 0033 e-Παράβολο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, σε συνδυασμό με το από 30-08-2018 έγγραφο της «ALPHA BANK»).

Όσον αφορά τον πέμπτο και έκτη των εναγόμενων εφόσον ερημοδικούν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, τεκμαίρεται, σύμφωνα με το άρθρο 271 παρ. 3 σε συνδυασμό με άρθρο 352 παρ. 1 του ΚΠολΔ, ότι ομολογούν όλους τους πραγματικούς ισχυρισμούς της ενάγουσας, ενώ εξάλλου, δεν υπάρχει ένσταση που να ερευνάται αυτεπαγγέλτως και για τα πραγματικά περιστατικά της αγωγής επιτρέπεται ομολογία, ενώ αναφορικά με τους λοιπούς εναγόμενους από την υπ'αριθμ. 9102/2018 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα απόδειξης και την υπ'αριθμ. ένορκη βεβαίωση της μάρτυρα απόδειξης του που λήφθηκαν ενώπιον της Ειρηνοδίκου για την οποία κλήθηκαν οι πρώτος και τρίτη από τους εναγόμενους, όπως αποδεικνύεται από τις υπ'αριθμ. 10064$^{Ε'}$/26-07-2018 και 10041$^{Ε'}$/25-07-2018, αντίστοιχα, εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα το Πρωτοδικείο

από όλα τα έγγραφα, που οι διάδικοι νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται, μερικά των οποίων θα αναφερθούν κατωτέρω, χωρίς όμως να έχει παραλειφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς άλλα εκ των οποίων λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων καθώς και από τις προσκομιζόμενες από την ενάγουσα φωτογραφίες, των οποίων η γνησιότητα δεν αμφισβητείται από τους εναγόμενους (άρθ. 444 αρ. 3, 448 παρ. 2 και 457 παρ. 4 ΚΠολΔ), σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπάγγελτα (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ) αποδείχθηκαν πλήρως, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 § 4 του Ν. 2121/1993, για τους μουσικούς, τους τραγουδιστές και τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του, ως άνω, νόμου για το σύνολο του ρεπερτορίου των μελών της. Μόνοι εταίροι και μέλη της είναι οι μέχρι την ίδρυσή της οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι πριν την ίδρυσή της λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και οι οποίοι διαχειρίζονταν από κοινού και εισέπρατταν την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, δηλαδή η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας» και τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών-ερμηνευτών ΣΥΝ. ΠΕ» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ» και ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων ελλήνων μουσικών ΣΥΝ. ΠΕ» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», στους οποίους, είχε ανατεθεί από τα μέλη τους, παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, μουσικούς ερμηνευτές-

τραγουδιστές, κατάλογο των οποίων προσκομίζει η ενάγουσα και ενσωματώνει και στην υπό κρίση αγωγής της, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους, για το σύνολο του ρεπερτορίου τους, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, του αναφερόμενου στη νομική σκέψη της παρούσας άρθρου 49 του Ν. 2121/1993, αρμοδιότητες τις οποίες πλέον έχει αποκλειστικά η ενάγουσα, η οποία συνεπώς νομιμοποιείται κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55 § 2 και 58 του ίδιου νόμου, να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών, που απορρέουν από το ως άνω περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζει τους πίνακες των μελών τους και δηλώνει ότι έχει αυτή την εξουσία. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι το ανωτέρω τεκμήριο δεν ανετράπη ανταποδεικτικά εκ μέρους των εναγόμενων. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων της ενάγουσας είναι και ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής για τη χρησιμοποίηση του υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό ελληνικών ή ξένων τραγουδιών. Η ενάγουσα έχει την εξουσία διαχείρισης αξιώσεων εύλογης και ενιαίας αμοιβής που θα γεννηθούν τόσο κατά το χρόνο λειτουργίας της, αλλά και για όσες γεννήθηκαν πριν της ιδρύσεώς της και συνεπώς νομιμοποιείται ενεργητικά στην άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως. Μόνο οι εκκρεμείς δίκες κατά την ίδρυση αυτής συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους (άρθρο 49 παρ.7 ν.2121/1993, όπως τροποποιήθηκε με άρθρο 46 παρ.1 ν.3905/2010). Ήδη η ενάγουσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργώντας για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών. Περαιτέρω, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα ως μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ημεδαπή οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως ενδεικτικά με τον βρετανικό «PHONOGRAPHIC PERFORMANCE LIMITED», τον γαλλικό «SOCIETE CIVILE DES PRODUCTEURS PHONOGRA-PHIQUES», τον γερμανικό «GVL», τον ιταλικό «SCF», τον σουηδικό «IFPI SVENSKA

GRUPPEN», τον ρωσικό «RPA», τον ολλανδικό «SENA», τον φινλανδικό «GRAMEX RY» κ.α., δυνάμει των οποίων νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961 σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, η ενάγουσα νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Η ενάγουσα ιδρύθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-58 του ν. 2121/1993, η λειτουργία δε αυτής εγκρίθηκε με την από 9-12-2011 και με αριθμό ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού πολιτισμού και Τουρισμού, που δημοσιεύθηκε στο με αριθμό 3245/30-12-2011 ΦΕΚ τεύχος Β', ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993 την αντιπροσωπευτικότητά της, με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και τους καλλιτέχνες που καλύπτει, ενεργεί δε στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και την αντιπροσωπευτικότητά της κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων, τα μέλη της ενάγουσας, συνέταξαν από κοινού κατάλογο, με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), δίχως να απαιτείται καμία σύμφωνη γνώμη της πανελλήνιας ένωσης καταστημάτων εστίασης και διασκέδασης, τον οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/1993 γνωστοποίησαν στο κοινό, δημοσιεύοντάς το στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΕΘΝΟΣ» της 04-02-1998, «ΤΑ ΝΕΑ» της 04-02-1998 και

«ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» της 03-02-1998. Το ως άνω αμοιβολόγιο δημοσίευσε και γνωστοποίησε και η ενάγουσα στις εφημερίδες «ΚΕΡΔΟΣ» της 20-04-2012, «ΑΥΓΗ» της 20-04-2012 και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 19-04-2012 και ακολούθως τροποποίησε αυτό λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές εξελίξεις και το δημοσίευσε εκ νέου στις εφημερίδες «ΑΓΟΡΑ» της 29-5-2015, «ΑΥΓΗ» της 6-5-2015 και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 18-6-2015, ενώ στη συνέχεια κάλεσε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των αμοιβών. Επιπρόσθετα η ενάγουσα τήρησε και τις διατυπώσεις δημοσιότητας, που προβλέπονται στο άρθρο 23 του Ν. 4481/2017, γνωστοποιώντας στο κοινό, τον καταρτισμένο κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτεί από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της, όπως επίσης κοινοποίησε αυτό (αμοιβολόγιο) στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.), προκειμένου να αναρτηθεί, όπως και έγινε στις 27-10-2017, στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα clubs, discos, νυχτερινά κέντρα διασκέδασης, shows, μουσικές σκηνές, νυχτερινές πίστες, Bars, Beach Clubs κ.λ.π., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι για χώρους μέχρι 100 τ.μ., η αμοιβή αυτή είναι 3.000 ευρώ, για χώρους από 101-200 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 4.200 ευρώ, για χώρους από 201-300 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 5.000 ευρώ κ.ο.κ., ενώ για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες η εύλογη αμοιβή ορίζεται στο 70% των άνω ποσών και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες στο 50% των άνω ποσών. Επίσης, για επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη όπως είναι οι καφετέριες, τα καφέ μπαρ, μπυραρίες, lounge bars beach lounge bars κ.λ.π, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή ομοίως καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι για χώρους μέχρι 100 τ.μ., η αμοιβή αυτή είναι 1.500 ευρώ, για χώρους από 101-200 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 2.100 ευρώ, για χώρους από 201-300 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 2.500

ευρώ, για χώρους από 301 - 400 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 3.000 ευρώ κ.ο.κ, ενώ για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες η εύλογη αμοιβή ορίζεται στο 70% των άνω ποσών και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες η εύλογη αμοιβή ορίζεται στο 50% των άνω ποσών. Εξάλλου, σύμφωνα με το αμοιβολόγιο προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη για τη λειτουργία τους, όπως είναι οι καφετέριες, εστιατόρια, καφενεία, αναψυκτήρια κλπ, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι για χώρους μέχρι 50 τ.μ., η αμοιβή αυτή είναι 100 ευρώ, για χώρους από 51-100 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 150 ευρώ, για χώρους από 101-200 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 200 ευρώ, για χώρους από 201-300 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 250 ευρώ κ.ο.κ., ενώ για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες η εύλογη αμοιβή ορίζεται στο 70% των άνω ποσών και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες η εύλογη αμοιβή ορίζεται στο 50% των άνω ποσών. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο πρώτος εναγόμενος, εκμεταλλεύεται την ατομική επιχείρηση - beach bar, με το διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στον επί της οδού η δε επιφάνειά του ανέρχεται στα 450 τ.μ. και λειτουργεί καθημερινά, κατά τους θερινούς μήνες. Ο ισχυρισμός του πρώτου εναγόμενου ότι η έκταση της επιχείρησής του είναι 100 τ.μ. όσο και το εμβαδό του καταστήματος που μισθώνει, άλλως 348,62 τ.μ. αφού στα ανωτέρω τετραγωνικά μέτρα του κτίσματος προστίθενται και τα 248,62 τ.μ. που μισθώνει από το Ελληνικό Δημόσιο για την χρήση του, έμπροσθέν του καταστήματος του, αιγιαλού αντικρούεται τόσο από την κατάθεση των μαρτύρων απόδειξης όσο και από τις προσκομιζόμενες από την ενάγουσα φωτογραφίες. Η τρίτη εναγόμενη, εκμεταλλεύεται ατομική επιχείρηση - beach bar, με το διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στην και λειτουργεί καθημερινά κατά τους θερινούς μήνες. Η έκταση που χρησιμοποιείται από την επιχείρηση της τρίτης εναγόμενης για την άσκηση της επαγγελματικής της δραστηριότητας/

ανέρχεται στα 450 τ.μ. κρινόμενου μη πειστικού του ισχυρισμού της ότι η έκταση που εκμεταλλεύεται ανέρχεται μόνο στα 45,80 τ.μ. αφού υπολογίζει μόνο την έκταση του καταστήματος χωρίς να υπολογίζει την έμπροσθεν αυτού έκταση του αιγιαλού, όπου έχει τοποθετήσει ξαπλώστες και ομπρέλες. Οι ανωτέρω επιχειρήσεις βρίσκονται σε περιοχές με μεγάλη τουριστική κίνηση κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, λειτουργούν καθημερινά, καθόλη της διάρκεια της ημέρας αλλά και μέχρι αργά το βράδυ, προσφέροντας στους θαμώνες τους καφέδες, οινοπνευματώδη ποτά, αναψυκτικά και ελαφριά γεύματα και παράλληλα πραγματοποιούν, όλες τις ώρες λειτουργίας τους, χρήση υλικών φορέων ήχου με ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο, με τη συνδρομή του υπεύθυνου αναπαραγωγής μουσικής (d.j), η χρήση δε του ανωτέρω ρεπερτορίου είναι απαραίτητη, αποτελώντας το βασικό παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους. Η ενάγουσα καίτοι ήλθε σε επαφή με τους εναγόμενους, ώστε μετά από διαπραγμάτευση να οδηγηθούν σε συμφωνία σχετικά με το ύψος της εύλογης αμοιβής αυτό δεν κατέστη εφικτό λόγω της άρνησης των τελευταίων. Για την καταβολή της αμοιβής αυτής δεν απαιτείται ιδιαίτερη όχληση από την ενάγουσα, αλλά αρκεί η δημόσια εκτέλεση της μουσικής, οπότε και ακολουθεί η διαπραγμάτευση με το χρήστη. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στην ανωτέρω νομική σκέψη, εφόσον οι εναγόμενοι δεν προσήλθαν προς διαπραγμάτευση και σύναψη συμφωνίας, για το ύψος της νόμιμης αμοιβής που νομιμοποιείται να εισπράξει η ενάγουσα, για λογαριασμό των μελών της, δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους από τους εναγόμενους, αλλά αδιαφόρησαν, αρνούμενοι την καταβολή οποιασδήποτε αμοιβής, υποχρεούνται να καταβάλουν στην ενάγουσα την εύλογη αμοιβή που θα καθοριστεί σε ορισμένο κατ΄ αποκοπή ποσό ανά έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους δικαιούχους μέλη της, με βάση το συνταχθέν από την ενάγουσα και τα μέλη της αμοιβολόγιο, το οποίο αποτελεί την εκτίμηση των τελευταίων για το ύψος της και τη διαπραγματευτική βάση προσέγγισης των υπόχρεων χρηστών υλικών φορέων ήχου, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο, μπορεί όμως να αποτελέσει τη βάση της κρίσης του, εφόσον οι εν γένει περιστάσεις

συνηγορούν προς τούτο. Με βάση τα παραπάνω, λαμβανομένων υπόψη της συμβολής των δικαιούχων, παραγωγών υλικών φορέων ήχου, μουσικών, τραγουδιστών, στη λειτουργία των επιχειρήσεων των εναγόμενων από τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων τους και τη συνακόλουθη άνοδο των εσόδων των τελευταίων, τη δαπάνη που θα αναλάμβαναν οι εναγόμενοι, αν, αντί των υλικών φορέων ήχου με τις εγγεγραμμένες ερμηνείες των ως άνω δικαιούχων, χρησιμοποιούσαν ζωντανή ορχήστρα μουσικών και τραγουδιστών, του χρόνου της χρήσης των άνω συγγενικών δικαιωμάτων από τους καθ' ων, που υπολογίζεται σε καθημερινή βάση και έως πέντε μήνες και της τοποθεσίας των επιχειρήσεων, σε συνδυασμό ωστόσο με την οικονομική κρίση που διάγει η χώρα, η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλουν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, το οποίο αποφασίζει ελεύθερα, ανέρχεται: 1) για τον πρώτο εναγόμενο σε 1.300 ευρώ ετησίως, ήτοι συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2010 – 2017 στο ποσό των 10.400 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24%, 2) για την τρίτη εναγόμενη σε 1.200 ευρώ ετησίως, ήτοι συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2015 – 2017, στο ποσό των 3.600 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24%, 3) για τον πέμπτο εναγόμενο σε 1.050 ευρώ ετησίως, ήτοι συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2013 – 2017, στο ποσό των 5.250 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% και 4) για την έκτη εναγόμενη σε 1.650 ευρώ ετησίως, ήτοι συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2013 – 2017, στο ποσό των 8.250 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. Περαιτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι για να κηρυχθεί η παρούσα απόφαση προσωρινά εκτελεστή, ούτε ότι η καθυστέρηση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στην ενάγουσα και ιδίως στα εκπροσωπούμενα από αυτήν μέλη – δικαιούχους. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να προσκομίσουν στην ενάγουσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της, ως άνω, εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αγωγή, να γίνει μερικά δεκτή ως και κατ' ουσία βάσιμη, να ορισθεί το προκαταβλητέο παράβολο ανακοπής ερημοδικίας για την περίπτωση που ο πέμπτος και η έκτη των εναγόμενων

ήθελαν ασκήσουν ανακοπή ερημοδικίας κατά της παρούσας (αρθ. 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ) και να επιβληθεί μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, λόγω της εν μέρει νίκης της (άρθρ. 178 παρ. 2, 180 παρ.1 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 63β του ν. 2121/1993), σε βάρος των εναγόμενων, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι η αγωγή δεν ασκήθηκε, κατά το μέρος που στρέφεται κατά του δεύτερου εναγόμενου, και του τέταρτου εναγόμενου

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του πέμπτου και έκτης των εναγόμενων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΟΡΙΖΕΙ το προκαταβλητέο παράβολο ανακοπής ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που πρέπει να καταβάλει 1) ο πρώτος εναγόμενος σε 1.300 ευρώ ετησίως, ήτοι συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2010 – 2017 στο ποσό των 10.400 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24%, 2) η τρίτη εναγόμενη σε 1.200 ευρώ ετησίως, ήτοι συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2015 – 2017, στο ποσό των 3.600 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24%, 3) ο πέμπτος εναγόμενος σε 1.050 ευρώ ετησίως, ήτοι συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2013 – 2017, στο ποσό των 5.250 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% και 4) η έκτη εναγόμενη σε 1.650 ευρώ ετησίως, ήτοι συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών 2013 – 2017, στο ποσό των 8.250 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους εναγόμενους να καταβάλουν στην ενάγουσα την εύλογη αμοιβή που της αναλογεί και συγκεκριμένα ο πρώτος εναγόμενος το ποσό των 10.400 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24%, 2) η τρίτη εναγόμενη το ποσό των 3.600 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% 3) ο πέμπτος εναγόμενος το ποσό των 5.250 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% και 4) η έκτη εναγόμενη το ποσό των 8.250 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., όλα δε τα ποσά αυτά με το νόμιμο τόκο, όσο αφορά το

ποσό της εύλογης αμοιβής, από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, όσο δε αφορά τα ποσά που αντιστοιχούν στο Φ.Π.Α. από την επομένη της έκδοσης της εξοφλητικής απόδειξης για το ποσό της αμοιβής και μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους εναγόμενους, να παραδώσουν στην ενάγουσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα έτη 2010-2017, κατά τις ανωτέρω διακρίσεις για έκαστο.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εναγόμενους στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400,00) ευρώ, καταβλητέου αυτού κατ' ισομοιρία.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στην στις 18-04-2019 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, παρουσία της Γραμματέως της έδρας, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων Δικηγόρων τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΙΣΤΟ 6 ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ
Κατερίνη 29-1-2020
Η Γραμματέας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ